

Inspiratieweekend Terschelling 28-30 oktober: opladen en uitwaaien!

Het is nog vroeg in Harlingen. De zon komt op en de boot naar Terschelling vertrekt op tijd. Er zijn blijkbaar meer mensen aan boord, die het inspiratieweekend op het eiland niet willen missen. Met fiets en volgepropte tassen stappen ze in rijen achter elkaar de boot op. Een “festival”, met een prachtig decor natuurlijk; duinen, strand, zee en bossen. Voor het weekend, georganiseerd door de Theologische universiteit en de Protestantse kerk PKN, hadden zich meer dan 400 mensen ingeschreven, mensen die zich wilden laten inspireren. Ze kwamen uit alle windstreken. Velen kon je herkennen aan het programmaboekje. Er was uitvoerig over geschreven en de uitnodiging stond al enige tijd op de website van “pg deurne”. Het leek erop, dat de deelnemers zich eens wilden laten verrassen. De meesten die erop af zijn gekomen, zijn betrokken bij de kerk: jeugdwerkers, ouderlingen, diakenen, vrijwilligers, actieve gemeenteleden en ook dominees. Je moest wel zelf de reis naar Harlingen organiseren, de boottocht boeken en het verblijf op het eiland regelen, maar dan “heb je ook wat”. Op de boot was het contact met hen dus snel gelegd.

Maar: wat was er allemaal te doen?

Het was er druk in de haven van Terschelling. Om half twee was er immers de eerste “**kick-off-viering**”. In de het kerkgebouw van West Terschelling. Het was een drukte van jewelste. Introductie met muziek, zang en theater. Alle dominees van het eiland, inclusief de pastor van de katholieke kerk, deden allen mee en gaven tot slot uitleg over hoe het weekend zou gaan verlopen. Het zat goed in elkaar en het liep gesmeerd. Fijn, dat alle lokaties vlak bij elkaar lagen.

Drie dagen lang staat Terschelling in het teken van “een frisse wind”. Hoe hou je dat vol? Nou dat viel heel erg mee. Mensen fietsten van lokatie naar lokatie en wie geen fiets had kon met de (extra) bus; workshops, lezingen, theater, wandelingen of gewoon lekker zingen, of zingen of luisteren naar zang bv. van het **Vocaal Theologen Ensemble**, die canons instudeerde (negenstemmig) en Engelse Evensongs zongen; je kon er allemaal aan mee doen.

Het ging er vrolijk aan toe . . . bv. toen er (voor de 1° keer) vierstemmig werd gezongen, wilde de dirigent iets een tweede keer horen en moedigt de koorleden (iedereen) aan om helemaal “los te gaan”. Dat was lachen.

En, wat heeft een **clown** met psalm 139 te maken. Toch werd er een workshop gegeven over dit thema. Heb je wel eens gezien, hoe je hand eruit ziet? Wat kun je allemaal met je lichaam en met je denken? Dit werd door velen met plezier en verwondering uitgespeeld.

Ook waren er workshops bv over **Pioniersplekken**, nieuwe vormen van kerk zijn, die aansluiten bij een veranderende cultuur, maar ook bij mensen die het evangelie niet kennen en niet(meer) betrokken zijn bij een bestaande kerk, de Alpha cursus is als zo’n pioniersplek begonnen. Al die pioniersplekken hebben centraal, dat zij een gemeenschap willen vormen waar mensen kunnen ontdekken, dat God liefde is.

In het kerkgebouw "ET 10", even buiten Midsland, speelt de **Klezmer-band** "Wilde Eend" de sterren van de hemel. Als het al lang donker is speelt hier **het verhaal van "De Golem"**. De beamer vertoont een stomme film uit 1920, en het trio speelt live de Jiddische filmmuziek op accordeon, viool en klarinet. Verteller **Gottfrid van Eck** vertolkt alle stemmen uit het verhaal, dat gaat over de reus van klei die tot leven wordt gewekt. Over de verslavende werking van macht. Over hoe jaloezie een monster kan worden en over hoe een klein kind, zonder kracht of geweld het monster uitschakelt. De zaal, stampvol, is muisstil.

Als de avond vordert, wordt het stil op het eiland. In Midsland is van buiten al te zien dat de Mezlânzer kerk schaars verlicht is voor het **Candlelight Concert**. Binnen branden tientallen kaarsen. Er is geen preek en er worden geen meningen gegeven. Hier praat überhaupt niemand. Alleen wijst een vrouw de bezoekers erop dat ze de smalle, lange kaarsjes die bij binnenkomst zijn uitgedeeld, wel rechtop moeten houden. Anders druppelen ze te veel op de houten vloer.

De volgende ochtend lichten er tientallen fietslampen op langs de nog donkere weg naar het strand- het licht tegemoet-. Voor deze vroege vogels zijn daar twee workshops georganiseerd. De ene groep oefent met **gebedshoudingen** van Dominicus, de andere groep doet een meditatie met het bewandelen van een **labrynt**. Zo'n pad, dat in cirkels steeds verder naar binnen loopt, staat symbool voor de levensweg. De workshopleider heeft er een in het zand getekend, met een stok uit de duinen. 'Het is geen doolhof', zegt ze. Bij het geluid van de branding en de opkomende zon kun je Gods nabijheid en schepping ervaren.

Wanneer het al laat is, is er in de katholieke kerk een **Taizé viering** bij schaars licht. Zingen met veel stiltes erin; een mooi mediatief moment om de dag af te sluiten.

Ondertussen is de zon opgekomen en kleurt de hemel paars. In Midsland komen steeds meer festivalbezoekers aanfietsen. Het is zeven uur in de morgen. In deze sfeer zijn er al veel mensen wakker voor een **wandeling met Kees van de Zwaard** (acteur) die met deze "vroege vogels" (het zijn er rond 80) gaat wandelen en tijdens het wandeling op verschillende keren stopt en het verhaal "De Passie van Saar" vertelt. Een verhaal met een geweldige lading. (misschien iets voor de startzondag?) Twee uur later staat voor de wandelaars het ochtendontbijt klaar. Klaar voor weer een nieuwe, stralende dag, vol met workshops, meditatie en muziek.

Wat heeft dit festival ons gebracht ?

Het inspiratieweekend gaf ons energie, moed, ontspanning, inspiratie. Wat het ook heeft geleerd, is dat er veel vormen zijn om je geloof te beleven en uit te dragen. Dat je de Bijbel ook op meerdere manieren kunt beleven. Respekt voor andersdenkenden. Combinatie met eiland, de gastvrijheid van de kerk van Terschelling, rust, ruimte, makkelijk contact, Kortom een heerlijk weekend, een aanrader! Wij zijn er een volgende keer zeker bij; wie weet wanneer

Rien en Meta